

Хората отъ едно правятъ сто, отъ мравката асланъ! И ето сега: Милка Тудоричина прочутата! Азъ казвахъ на баща ѝ да хване тоя мечи-синъ, Рачка, кога дойде при момичето, па нѣдвѣ-нѣтри да ги обулчи, и свършена работа. Булото туря перде на всичко.

— Нали думахъ по-напрѣдъ, че чорбаджи Стефчовия синъ щѣлъ да зима Милка? попити една гостянка; — тогава момичето бѣше още на честъта си.

— То за колко души пушахъ до сега!... Излѣзе само лошо име на дѣвойката, обърна се една друга.

— Та знайте ли? Стефчовъ Кириахъ ще се годѣва за Лалка Юрданова? обади се третя.

Тия думи промушихъ съ остъръ шишъ доктора.

— То се знае, на Стефчова око̀то бѣга на голѣмо... забѣлѣжи пошътъ.

— А Милка благодарна ли е отъ Рача? попита Огняновъ, за да отклони разговорътъ.

— Нали ви казвамъ? ходи скрипомъ у момичето, вика се — искатъ се... Не трѣбва ма̀не: да имъ метнатъ едно було, та да патаса свѣтътъ. Боже, Иисусе Христе, прости... огрѣшихме се съ мирски соблазни... А утрѣ е свети Андрей. Ганчо, налѣй по едно отъ Долне-рѣчното, че ни прѣсѣхнахъ гърлата... Анке, Михалчо, хай вървѣте си, татовата, легнѣте. Вий сте малки дѣца.

Дѣцата станахъ и се отдалечихъ съ недоволенъ видъ; тѣхъ ги живо занимавахъ прикаскитѣ за кака имъ Милка Тудуричина.

— Споредъ мене, да оставятъ тая Милка свободна, защото да ѣ насилватъ непрѣмѣнно да се вѣнчава? каза Кандовъ.

Дѣдо попъ изгледа Кандова.

— Какъ, да се не вѣнчава? попита въ недоумѣние.

— Да ѣ оставятъ свободна, и тя има човѣшки права, каза натъртено студентътъ.